

Стоїть гора, од снігу сива,
В долині вогнище горить.
І ти шепочеш: «Я щаслива».
І це свята для мене мить.

Дивлюсь в твої кохані очі,
Цілунком спалюю вуста.
Ох, ці хмільні слова жіночі,
У них мета життя свята.

Бо так було, відколи світять
У вічних небесах зірки.
Живуть і трудяться у світі
Задля жінок чоловіки.

І радий я, що ти щаслива,
І це свята для мене мить.
Стоїть гора, од снігу сива,
І серце ніжністю щемить.